La Catalunya del dret a decidir s'imposa clarament.

Opinió | 13-12-2012 | 18:36

En aquestes eleccions catalanes han quedat demostrades moltes coses, i una d'elles és que, malgrat la davallada de CiU, s'ha clarificat quina és l'envergadura i la força del seu segment independentista. Catalunya va apostar clarament i majoritària, en uns percentatges molt importants, per les opcions sobiranistes. I el nou Govern català -que amb tota seguretat formarà CiU-, ja ha anunciat que "pactarà amb tothom que calgui, excepte amb el PP".

Evidentment, no s'hi pot pactar amb tramposos -per dir-ho finament- que juguen brut en molts aspectes. Per això es perfila molt clara l'aliança amb una ERC que ha sofert una important catarsi amb la direcció d'Oriol Junqueras, i que ara, reforçada pels 21 escons assolits, sembla disposada a acceptar el paper d'oposició com a segona força, per enfortir un executiu clarament sobiranista.

Ara ja sabem que 50 diputats, o el 30,41% dels 3.657.450 de vots que van emetre el 69.56% dels catalans, són clarament independentistes; és a dir, que les forces sobiranistes sumen 2.077.000 vots, mentre que les espanyolistes representen 1.262.000 vots. I d'aquests 3.657.450, Artur Mas n'obté 1.112.341, que són 90.489 menys dels 1.202.830 que va aconseguir el 2010.

La pèrdua de vots del president Mas, doncs, és de només de 90.489 en aquestes eleccions. I tenint en compte el desgast que li ha suposat l'haver aplicat retallades a tort i a dret, i també a aquests altres factors que res tenen a veure amb l'esperit democràtic d'uns comicis, són una xifra força acceptable. Això sí, els vots perduts s?han traduït en 12 escons menys dels que tenia, i aquí és on la cosa es magnifica, perquè una dotzena de diputats menys li posen moltes traves per formar un Govern de manera immediata.

En la lectura general, però, la Catalunya sobiranista ha anat "in crescendo", i en surt clarament reforçada. I així ho reflectien la majoria dels mitjans de comunicació d'àmbit mundial el dia després, en contraposició als diaris de Madrid, que bàsicament remarcaven ?el fracàs? de Mas. Des de Madrid encara suren en el seu mateix núvol, que retroalimenten, per la qual cosa no s'esvaeix, i això fa que Espanya segueixi sense entendre que una majoria de catalans lluiten aferrissadament per fugir del segle XVII i arrelar en el XXI.

Mas va ser valent, i va fer una aposta que no ha aconseguit aquesta majoria que demanava. I diumenge, ell i CiU, van perdre escons i opcions de majories absolutes. Però el país és molt viu, i

la seva força es posarà de manifest en aquests pròxims mesos sense ambigüitats, que ningú -ni d'aquí ni d'allà- no ho dubti.

Fuente: GN
Autor: Santi Capellera i Rabassó